

Arrest

**nr. 58 837 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FALLAH, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. Uw zoon, A. K. (...) en uw echtgenoot A. K. (...) waren sympathisanten van Levon Ter-Petrosian. Zij waren beide actieve demonstranten en hebben deelgenomen aan manifestaties van de oppositie, waaronder die van 1 maart 2008. Uw man heeft tijdens die betoging gewonde demonstranten met de auto naar het ziekenhuis gebracht. In april 2008 heeft de politie uw man meegenomen naar het politiebureau. Hij werd er geslagen en gedwongen valse verklaringen af te leggen. Hij diende te verklaren dat hij op 1 maart 2008 matrakken, ijzeren palen en flessen benzine met de auto had vervoerd. Ondertussen werd de wagen die hij op 1 maart 2008 had gebruikt, in beslag genomen. Uiteindelijk heeft uw man geen valse verklaring ondertekend en na 7 dagen werd hij vrijgelaten. De politie wilde van uw man wel dat hij later op de

rechtbank valse verklaringen zou afleggen. In april en mei 2008 werd uw man nog twee keer opgeroepen door de politie, maar hij is niet gegaan. Ongeveer één maand na diens vrijlating, heeft uw man besloten naar een vriend in Kirovakan te vluchten. Sindsdien hebt u uw man niet meer gezien en hebt u zelf geen contact meer met hem gehad. Via contacten die uw man met vrienden van uw zoon had, bleef u op de hoogte hoe het met hem was gesteld. De politie was sinds het vertrek van uw echtgenoot op zoek naar hem, omdat hij zich niet had aangemeld. In september 2009 was het de laatste keer dat de politie naar uw man is komen vragen. Sinds de dag van het vertrek van uw man, was uw zoon A. (...) nog zelden bij u thuis. Hij dacht dat hij door de politie werd gezocht als sympathisant van Levon Ter-Petrosian.

Omdat de wagen die door de politie in beslag was genomen een gehuurde wagen was, kregen u en uw man in april 2008 problemen met de eigenaars van de wagen. Na het vertrek van uw man naar Kirovakan, is uw zoon naar het districtshuis geweest om het probleem met de in beslag genomen wagen op te lossen. Het bleek niet mogelijk te zijn de wagen terug te krijgen. Uzelf bent in de lente van 2008 naar het politiekantoor gegaan om de wagen terug te vragen, maar er werd geroepen en gevloekt en u zou de wagen niet terugkrijgen als uw man zich niet zou aanmelden bij het politiekantoor. Ook de eigenaars van de wagen waren op zoek naar uw man en zoon om zo de wagen terug te krijgen. In de zomer van 2009 hebt u geïnformeerd bij kennissen of de auto nog steeds in het bezit van de politie was. Zo hebt u vernomen dat er nog steeds processen bezig zijn tegen de personen die hebben deelgenomen aan 1 maart 2008. In november 2009 werd u geslagen en bedreigd door de eigenaars van de wagen. Uw zoon heeft diezelfde avond gezien dat u was geslagen en hij heeft u een paar dagen later naar uw schoonbroer gebracht. U bent daar een tiental dagen verbleven en ondertussen regelde uw zoon uw reis naar België. Op 27 november 2009 bent u uit Armenië vertrokken en op 28 november 2009 bent u in België aangekomen. Diezelfde dag hebt u nog contact met uw zoon gehad, maar sindsdien hebt u niets meer van hem of uw echtgenoot vernomen. In februari 2009 heeft uw schoonbroer een enkele maal contact met u opgenomen om te informeren naar uw man of zoon, omdat hij, net zoals u, geen informatie heeft over hen.

Op 7 december 2009 vroeg u asiel aan en u werd door Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd om op 23 december 2009 terug te komen. Daar u uw medisch attest, om ter kennis te brengen dat u die dag niet aanwezig kon zijn, had gericht aan het Commissariaat-Generaal en niet aan Dienst Vreemdelingenzaken, werd op 15 februari 2010 zo geoordeeld dat u werd geacht afstand te doen van uw asielaanvraag. U hebt op 23 april 2010 een verzoekschrift ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid van 15 februari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bij arrest dd. 16 juni 2010 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing dd. 15 februari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Ter staving van uw identiteit legde u een kopie van de eerste pagina van uw paspoort voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Armenië voornamelijk de eigenaars van de door de politie in beslag genomen wagen, vreest. U verklaarde dat ze u in november 2009 hebben geslagen en dat u, indien u zou terugkeren naar Armenië, opnieuw problemen met hen zal kennen (CGVS gehoor p.14, 17, 19, 20). De politie had hun wagen in beslag genomen omdat uw man, A. K. (...), deze wagen had gebruikt bij de oppositiedemonstraties van 1 maart 2008 (CGVS gehoor p.12-13, 16, 19). Daarnaast kwam de politie, sinds het vertrek van uw man naar Kirovakan, naar uw man vragen omdat hij zich niet had aangemeld toen hem in april-mei 2008 twee oproepingsbrieven werden verstuurd (CGVS gehoor p.14-15). Ook werd er door de politie naar uw zoon gevraagd om zo uw man te vinden (CGVS gehoor p.16).

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

In eerste instantie hebt u geen enkel begin van bewijs voorgelegd aangaande de verklaarde vervolgingsproblemen, terwijl deze redelijkerwijze verwacht mogen worden. Zo hebt u geen enkel stavingsstuk als zou uw man in april 2008 door de politie zijn gearresteerd en zeven dagen zijn vastgehouden waartijdens hij werd mishandeld. Ook hebt u geen papieren voorgelegd van de wagen of andere documenten die erop wijzen dat die wagen door jullie werd gehuurd (CGVS gehoor p.16). Evenmin hebt u documenten voorgelegd die een weergave vormden van de inbeslagname van de wagen door de politie (CGVS gehoor p.15). Ook kon u niet aantonen dat uw zoon naar het districtshuis was geweest om het probleem met de in beslag genomen wagen aan te klagen. Alsook uw bezoek aan de politie in de lente van 2008 kan niet bij wijze van documenten worden ondersteund (CGVS gehoor p.17). Tevens hebt u in november 2009 nagelaten om, nadat u werd geslagen door de

eigenaars van de wagen, naar het ziekenhuis te gaan, zodat ook enige medische documenten ter bevestiging van de toen opgelopen verwondingen ontbreken (CGVS gehoor p.17). Uit uw verklaringen blijkt dat uw man in april en mei 2008 tot tweemaal toe werd opgeroepen door de politie via oproepingsbrieven, maar ook hiervan hebt u geen objectieve stavingstukken voorgelegd (CGVS gehoor p.14). Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas reeds ernstig aan.

In tweede instantie werd ook vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd de door u verklaarde vervolging door de eigenaars van de wagen aannemelijk te maken. Zo gaf u aan dat uzelf vanaf april 2008 tot november 2009 constant problemen had met die personen (CGVS gehoor p.16, 18-19). Echter, u was niet in staat die personen bij naam te noemen. Het dient onwaarschijnlijk genoemd te worden dat u niet op de hoogte bent van de identiteit van die personen waarmee u ongeveer 1,5 jaar problemen hebt gehad en waarmee uw man een overeenkomst had met betrekking tot het huren van een wagen. Bovendien verklaarde u dat, naar aanleiding van die problemen met die personen, uw zoon naar het districtshuis en u naar de politie bent gegaan. Beide inspanningen dateren van april en mei 2008 (CGVS gehoor p.17-18). Dat u tot aan uw vertrek uit Armenië in november 2009 hebt nagelaten dergelijke inspanningen verder te zetten, ondermijnt de ernst van de door u verklaarde vrees die u in die periode stelt te hebben gehad. U gaf wel aan dat u via kennissen in de zomer van 2009 informatie hebt ingewonnen over de mogelijkheden om de wagen terug te krijgen, maar die kennissen brachten u enkel op de hoogte dat de processen tegen de demonstranten van 1 maart 2008 in de zomer van 2009 nog altijd bezig waren (CGVS gehoor p.17-18). Ook op de vraag of er in die betreffende periode van april 2008 tot november 2009 geen mogelijkheid was om beroep te doen op een andere overheidsinstantie, gaf u louter aan dat u via een kennis had vernomen dat uw man zich diende aan te melden bij de politie (CGVS gehoor p.20). Deze motiveringen waarom u niet zelf nog pogingen te ondernemen om de bescherming van de bevoegde Armeense autoriteiten in te roepen zijn echter onafdoende om aannemelijk te maken waarom de Armeense (hogere) autoriteiten u niet de nodige bescherming zouden bieden voor uw problemen met de eigenaars van de wagen. Eveneens nadat de eigenaars van de wagen u in november 2009 hadden geslagen, hebt u geen poging ondernomen om hiervan melding te maken bij de bevoegde autoriteiten (CGVS gehoor p.17). Deze vaststellingen ondermijnen de ernst van de door u verklaarde vrees.

Wat de actuele vervolging van uw man en uw zoon door de politie betreft, dient te worden vastgesteld dat u weinig concrete elementen kon aanbrenge. U hebt immers sinds uw vertrek uit Armenië in november 2009 niets meer vernomen noch over hun verblijfplaats noch over hun potentiële vervolging door de politie (CGVS gehoor p.4-5, 13, 15, 18, 20). Waar u echter wel van op de hoogte bent, is dat er nooit een onderzoek tegen uw man of zoon is opgestart (CGVS gehoor p.19). Betreffende de potentiële vervolging van uw man of zoon, in het kader van hun activiteiten tijdens de demonstraties van 1 maart 2008, dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien uw gezin daadwerkelijk de problemen die u inroept (cf. uw man werd in april 2008 door de politie gearresteerd en zeven dagen vastgehouden waartijdens hij werd mishandeld, uw zoon werd gezocht door de politie omdat hij sympathisant is van Ter-Petrosian) in de nasleep van de betrokkenheid van uw man en zoon bij de politieke gebeurtenissen van 2008, heeft meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat noch u noch uw gezin actueel in Armenië, het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u omwille van de activiteiten van uw man en zoon niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging is zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire

bescherming. De door u neergelegde kopie van de eerste pagina van uw paspoort wijzigt deze conclusie niet, aangezien dit document enkel een indicatie vormt van uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Voorts voert zij een schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster voert aan dat haar fysieke integriteit zal worden geschonden indien zij terug dient te keren naar haar thuisland, enerzijds omdat zij door de politie wordt gevisieerd omwille van de deelname van haar echtgenoot en zoon aan de manifestaties van de oppositie, anderzijds omdat zij wordt bedreigd door de eigenaars van het door de politie in beslag genomen voertuig.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De beslissing van verwerende partij om verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren berust op de volgende motieven. Ten eerste stelt verwerende partij dat verzoekster geen enkel begin van bewijs kan voorleggen met betrekking tot de door haar verklaarde vervolgingsproblemen, terwijl deze in dergelijke situatie redelijkerwijze kunnen worden verwacht. Ten tweede acht verwerende partij het relaas van verzoekster ongeloofwaardig, daar zij geeneens de naam kent van de personen voor wie zij vervolging vreest. Bovendien heeft verzoekster nagelaten degelijke inspanningen te leveren teneinde een oplossing te vinden voor de problemen die ten grondslag liggen aan de door haar voorgehouden vrees voor vervolging. Evenmin heeft zij voldoende initiatieven ondernomen om bescherming te krijgen van de bevoegde Armeense autoriteiten. Ten slotte acht verwerende partij de vrees voor vervolging van haar echtgenoot en haar zoon door de politie, die mede aan de grondslag ligt van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging, niet actueel. Verwerende partij baseert zich hiervoor op de landeninformatie, toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 11, “Armenië. *Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen i.v.m. de presidentsverkiezingen van februari 2008*”).

De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verweer beperkt tot het louter op summiere wijze herhalen van haar asielrelaas en een beknopte theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus, en derhalve op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* tracht te weerleggen. Het geven van een theoretische uiteenzetting en het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij met voormelde summiere herhaling en uiteenzetting in gebreke blijft. Verzoeksters verweer is op dat vlak derhalve niet ernstig te noemen en doet geen afbreuk aan het in de bestreden beslissing

gestelde. Bijaldien worden de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, als onbetwist en vaststaand beschouwd en door de Raad eigen gemaakt.

2.2.4. Op basis van de hierboven uiteengezette motieven, die door verzoekster ongemoeid worden gelaten, kan verwerende partij terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet aanwezig is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas. Verzoekster toont evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT